SAREPTANYTT

Misjon Sarepta 04-2024

SAREPTA

"Men da tidens fylde kom, utsendte Gud sin Sønn, født av en kvinne, født under loven, for at han skulle kjøpe dem fri som var under loven, så vi skulle få barnekår.

Så er du da ikke lenger trell, men sønn. Men er du sønn, da er du også arving, innsatt av Gud."

Leder s 2
Ta et bibelskoleår til på Centro Sarepta s 3
Å reise med Ordet s 5
Jesus har halde meg fast s 8
Trøstet - for å gi trøst s 11
Hva skjer på Centro Sarepta? s 15

LEDER

Johannes Kleppa
Styreformann Misjon Sarepta

KROSSTEOLOGI OG GRØFTER

Det er mange avvegar ein kan gå seg inn på i tru, lære og teologi, og det er mange måtar ein kan koma til einsidig vektlegging i forkynninga. Når dette skjer, kjem ein i skade for å mista sentrum og kurs i lære og forkynning, eller ein kjem i skade for ikkje å få med seg heile Guds råd og vilje i tru og lære. Vi må særleg vera oss medvitne kor sentrum i kristentrua er, og la dette vera lyskjelda og kraftkjelda til alt anna.

Sarepta hadde for litt sidan rådsmøte på Centro Sarepta, og på slike møte tek ein gjerne opp tema av profilerande karakter. I år hadde vi om «Veien mellom elendighetsteologi og herlighetsteologi». Grøftene er det som her er definert som «elendighetsteologi» og «herlighetsteologi». Men kva er så vegen mellom desse? Jo, det er det som har vorte kalla «krossteologi».

Det karakteristiske med krossteologien er at han tek på alvor at Gud er heilag, og med det tek ein også Guds dom og vreide på alvor. I det ligg at ein må sjå realistisk på synda, særleg på mennesket sitt syndeforderv. Dette siste vert til «elendighetsteologi» om ein stoppar der, og då vert det berre til fortviling og nederlag. Løysinga er ikkje å hoppa bukk over det, men setja det samen med Jesu liding, død og oppstode. Jesus har vunne siger over synda og døden.

Fokuserer ein einsidig på Jesu siger over djevelen og all vondskap, endar ein i herlegdomsteologi, der alt er siger og glede. I neste omgang fører også det til fortviling og nederlag, fordi ein ikkje er realistisk i forhold til syndenaturen og synda si makt i tilværet. Løysinga er då ikkje å sjå bort frå Jesu siger, men setja denne saman med forsoninga og vona om evig herlegdom.

Krossteologien tek opp i seg både synda og syndefordervet, og sigeren og herlegdommen. Det heile kviler i at Jesus gjorde soning for all synd og gjorde med det også opp for alle konsekvensane av syndefallet. Dette eig vi i trua her og no. Vi er frie frå Guds dom og vreide, og vi har von om eit evig herlegdomsrike på den nye jorda.

- TA ET BIBELSKOLEÅR TIL PÅ CENTRO SAREPTA

En januardag på Fjellheim bibelskole snakker vi litt rundt middagsbordet. Jeg forteller litt om Centro Sarepta, og muligheten for å gå der et år. Hannah Høyland er en av elevene som ikke helt vet hva hun skal gjøre til høsten. Her ved middagsbordet forstod hun at hun ville til Centro Sarepta som voluntør. «Jeg hadde egentlig landet på et studie, men da jeg fikk høre om hva det innebar å være voluntør her, fikk jeg ikke til å legge tanken bak meg».

Nesten et år senere prater vi sammen i Spania. Da har hun vært voluntør i snart et halvt år. «Hovedoppgaven her er todelt. Den ene er å delta på bibelundervisningen, den andre er å smile til gjestene». Hun sier det med et smil. Det handler om å

være vertskap og gjøre forefallende ting på senteret. Vi deltar også i diakonalt arbeid, som leksehjelp og på Corazòn Exprès. Og så har vi ansvar for et barneopplegg på et møte onsdagene. «Det er sånn passe travelt», fortsetter Hannah.

Må en kunne spansk for å være her?

Nei, det er ikke noe krav. Men det er veldig kjekt å kunne litt. På senteret foregår det meste på norsk. Men det er jo kjekt å kunne snakke litt med personalet her. På leksehjelp er det også en fordel å kunne litt, men det er ikke et krav. Til mer vi kan, til kjekkere er det for ens egen del. Og så er det jo en god anledning til å lære litt etter hvert.

Hvorfor et andre bibelskoleår? Er det ikke som å gjøre det samme en gang til?

Nei, har ikke syntes det til nå. Det er andre lærere og andre vinklinger. Det er også litt andre fag. Her er det stort sett bibelfag. Og så opplever jeg at undervisningen har et enda mer oppbyggelig fokus, ikke bare teori. Kanskje troslærefag har litt av det samme, men det kan være godt med litt repetisjon.

Hvorfor vil du anbefale et år til?

Noen vil gjerne ha litt mer etter et bibelskoleår. Det er en fin mulighet til å få et år til med bibelundersvisning. Så kan en ta et nettstudie, eller ta et fag om igjen, om en vil det. Da får en også stipend. Her er det kun 3 timer undervisning til dagen, så det er fullt mulig å ta et studie i tillegg.

Her får en også oppleve å være til nytte, og en får tilbakemelding om at en betyr noe.

Er det noe som har vært spesielt krevende her?

For min del har det nok vært viktig å ha et bibelskoleår i Norge først, for å modnes på. Her er det langt hjemmefra i et fremmed land. Vi kommer først hjem til jul. Men det har gått overraskende bra. Det er så mange trivelige folk her.

På en bibelskole går vi sammen et helt år. Her er det mye folk som kommer og går. Akkurat når en er blitt kjent, så reiser de igjen. Men så kommer det andre hyggelige folk, slik at en får nesten ikke tid til å sørge over det heller.

Av Ole Andreas Meling

Misjon Sarepta:
• www.misarepta.com
• E-mail: post@misarepta.no
• Postadresse: Misjon Sarepta, Roskhadle 46, 4365 Nærbø
• Kontonummer: 3000.31.58000
• IBAN: NO2830003158000
• Daglig leder: Ole Andreas Meling, telefon: 99 50 34 87

Centro Sarepta:
• www.centrosarepta.no
• E-mail: post@centrosarepta.no
• Adresse: Carrer de Levant 10, El Romeral Buzon 594, 03580 Alfaz del Pi, Alicante, Spania.
• Daglig leder: Arild Melberg, telefon: 90 19 39 90

Å REISE MED ORDET

Helt siden Hans Nielsen Hauge tok ut på sin første reise, på slutten av 1700-tallet, har den omreisende forkynneren hatt sin plass i norsk kristenliv. Han fikk etterhvert flere forskjellige titler og betegnelser: Bibelbud og bibelkvinne, emissær og forkynner, evangelist, reisesekretær og predikant. Et annet uttrykk, som jeg synes er beskrivende, er «en som reiser med Ordet»!

En god venn av meg har vært selger på full tid, helt siden han var 18 år gammel. Jeg tror han er veldig dyktig. Han har solgt det meste, og har fått alle jobber han har søkt på. For tiden har han ansvar for et område som strekker seg fra Trøndelag til Finnmark. I forbindelse med reisingen sin, har han flere netter borte fra sin familie enn jeg har fra min. Han reiser med tepper. Jeg reiser med Ordet.

Det hender jeg misunner ham. For han har liksom et skikkelig arbeid! Men det hender også at jeg skammer meg over at jeg misunner ham, og at jeg må be Jesus om tilgivelse. For det hender at jeg får et glimt inn i en annen verden på en slik måte, at jeg ser og forstår at det jeg er med på, er noe veldig, veldig stort!

I Apostlenes gjerninger leser vi om en Herrens engel, som ble sendt til Kornelius, en romersk offiser. Engelen sa til ham at han skulle få besøk av en mann, Simeon Peter. «Han skal tale ord til deg som du skal bli frelst ved, du og hele ditt hus.» Apgj 11:14. Og akkurat dette skjedde: Kornelius, og hele hans hus, ble frelst! De ble frelst ved å høre ord. Ord som Peter talte!

Det er dette ordet jeg får lov til å reise med. Intet mindre.

Styreleder Misjon Sarepta:
Johannes Kleppa
telefon: 91 87 13 14
E-mail:
johanneskleppa@hotmail.no

Leder møtevirksomhet Norden: Hans Bergane
telefon: 41 76 76 88
E-mail: hbergane@misarepta.no

Leder Utland: Andreas Norbye
telefon: 48 06 52 45
E-mail: anorbye@misarepta.no

Det er dette ordet jeg har i min ryggsekk når jeg går inn på et bedehus.

Det er dette ordet Jesus ønsker skal smelte sammen med meg, igjen og igjen, (Hebr4:2) slik at det blir dette ordet jeg får ha i mitt hjerte, i min erkjennelse og i min tanke, når jeg jeg åpner min munn, i samtale, veiledning, undervisning og forkynnelse.

«Jeg går en stormanns bud. ... Han heter Gud». (Henrik Ibsen, i «Brand»)

Hvis jeg hadde hatt tilgang til en medisin, som garantert kunne kurere og helbrede alle typer av kreft, hadde jo det vært en veldig, veldig, spesiell situasjon. Jeg tror ikke jeg ville vært vanskelig å be, hvis noen spurte om å få litt av denne medisinen. Og jeg håper at jeg også ville begynne å reise litt rundt i Norges land med denne flasken, eller med disse tablettene, for jeg kjenner mennesker både her og der, som har en veldig klart definert diagnose, og slik virkelig har behov for det jeg hadde i sekken min.

Nå har jeg selvfølgelig ikke noen slik medisin å reise rundt med. Men jeg reiser med Ordet. Et levende og virkekraftig Ord. Et ord som skaper det som det nevner:

Bli lys! – og det ble lys. Stå opp! – og han stod opp. Kom ut! – og han kom ut.

Kreftmedisinen jeg nevnte, kunne forlenge liv, og utsette døden litt. Men ikke mer! Ordet derimot, kan skape et helt nytt liv. Et liv som ikke skal dø, et evig liv! For Ordet er Hans Ord, Han som er Livet, og er det Evige Livet. Ordet formidler Livet!

Et veldig privilegium. En veldig nåde.

Samtidig veldig ydmykende. Fordi Ordet er – og må være – Åndens sverd. Ikke mitt. Jeg får aldri gleden av å beherske det jeg driver med.

Det er Han som skal svinge det, bruke det, fordele det, og slik gjøre sin gjerning.

Jeg kan prøve å vise, og påvise. Men bare Han kan overbevise. Jeg kan lese om Jesus for tilhørerne. Men bare Han kan herliggjøre Jesus for hjertene. Bare Den Hellige Ånd kan dogge på Ordet, så det når inn til det innerste i mennesket, og slik tale med kraft til hjerte og samvittighet.

Han døder og gjør levende.

Han fører ned i dødsriket og Han fører opp derfra.

Han sårer og Han leger.

Det Han ber mennesker å gjøre, er å løfte fram dette sitt Ord, så Han, ved det, kan gjøre sin gjerning: «Forkynn Ordet. Vær rede i tide og utide..». 2. Tim4:2

Da jeg var liten gutt skulle jeg bli bonde og baker. Som tenåring ville jeg bli slakter, som farfar og onkel Brage. Senere fristet det å bli barnelege. Men det ble aldri noe av dette.

Som voksen tok jeg befalskurs, vekterkurs, og etterhvert lærerutdanning. Det har blitt lite av dette også.

Men jeg reiser med Ordet. Og på gode dager, synger det i mitt indre:

«Mer kunne ei engler begjære, enn gå med så salig et bud.»

Av Kristian Fagerli

JESUS HAR HALDE MEG FAST

Ole Laurits Tønnesen begynner som forkynnar for Misjon Sarepta etter nyttår. Vi vil her gjere Sareptanytts lesarar litt meir kjent med han.

Kva har du gjort av arbeid og skule?

Etter vidaregåande gjekk eg på Bildøy Bibelskule i to år. Siste året hadde eg praksis i Finnmark indremisjon. Då eg var ferdig på Bildøy arbeidde eg eit år til som barne- og ungdomsarbeidar i Finnmark indremisjon. Dette kombinert med periodar som tømrar på Jæren. I Finnmark arbeidde eg for det meste i Vestre Jakobselv og Hammerfest.

Etter dette har eg arbeidd 100 prosent som tømrar på Jæren, og nå i Namsos. I sommar gifta eg meg med Johanne og flytta frå Jæren.

Kva kristen samanheng er din bakgrunn?

Eg har vokse opp på Klepp Stasjon bedehus. Dette bedehuset høyrer til NLM og IMF. Det er i hovudsak desse samanhenger eg har gått i heile livet.

Har du alltid vore ein kristen?

Foreldra mine har fortalt meg om Jesus frå eg var liten. Det har nok vore periodar eg var på ein litt «skummel veg». Likevel har eg alltid vore ein kristen. Eg kan klart sjå at Jesus har halde meg fast.

Kvifor er du en kristen?

Fordi eg fekk sjå at det Bibelen seier er sant. Den viste meg at utan Jesus er eg fortapt. Slik er det med alle menneske. Vidare fekk eg sjå at Jesus tok den straffa eg skulle ha, og at i Kristus har eg fått eit nytt liv. Ein enkel og god sang seier det slik:

«Tenk jeg var i Kristus da han døde. Det var min synd som førte til hans død. Men da Gud ved sin kraft reiste han opp, da var det jeg som sto opp til evig liv».

Kva type forkynnar er du?

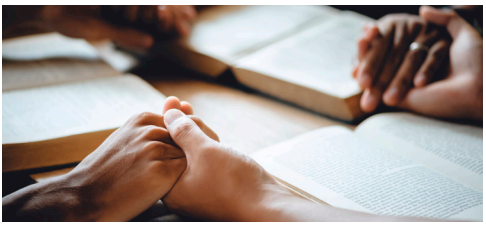
Kanskje litt vanskeleg å svare på. Nokon kjenner meg nok som ein lærartype. Eg likar spesielt godt å gå inn i detaljar i GT, og sjå korleis dei peikar på Jesus. Ellers har eg arbeidd ein del med å forkynne evangeliet til folk utanfor bedehuset, både blant innvandrarar og ungdom. Eg vil så gjerne sjå nye menneske bli frelst.

Syng eller speler du noko instrument?

Eg speler ingen instrument, og syng sjeldan framføre folk. Det har skjedd at eg syng i lag med mi kone Johanne. Ho er veldig glad i å synge.

Kvifor svara du ja til kallet om å bli forkynnar i Sarepta?

Same dagen eg vart spurt hadde eg tenkt litt på dette med arbeid i misjonen. Eg sa til nokon i familien, at skal eg arbeide i misjonen, så må dei spør meg. Same kvelden tok ein i Sarepta kontakt med meg. Då var

eg ikkje tvil om at eg ville gå for det.

Det er mykje fint med å ha vanleg arbeid. Samtidig ville eg gjerne få bruke ennå meir tid på å studere Bibelen for eigen del, også forkynne Guds ord vidare. Sarepta er opptatt med å nå ut til små plassar med få kristne. Det er eg glad for. Ellers er eg trygg på at folk i Sarepta ønsker å tru på heile Bibelen. Noko som gjer at eg kjenner meg «heime» blant folk i Sarepta.

Eit ord som har betydd mykje for deg?

Eg kunne nok ha peika på fleire vers. Likevel er det nokre vers i Romarane som har blitt til stor hjelp for meg. Rom 6, 6-8: «Vi veit at vårt gamle menneske vart krossfest med han for at syndelekamen skulle verta til inkje, så vi ikkje lenger skal vera trælar under synda. For den som er død, er rettferdiggjord frå synda. Men døyde vi med Kristus, då trur vi at vi og skal leva med han».

Av Ole Andreas Meling

SKRIVER SIN MASTEROPPGAVE I SPANIA

I fjor var Arild og voluntørene på en reklamerunde i Norge. De tok også turen innom Norheim vgs. Da skjønte Marianne Håvik at hun ville ta sin masteroppgave på Centro Sarepta.

Hun solgte leilighet og bil og flytta til Centro Sarepta. Her skal hun være helt til sommeren. Da har hun forhåpentligvis en master-oppgave klar.

Marianne får ordet og forteller:

Her begynner dagen med frokost. Så er det tre bibeltimer, og så studerer jeg i fire timer. Det fungerer veldig fint. Veiledning ville jeg fått over internett uansett hvor jeg bor. Jeg følger tidsskjema foreløpig.

Det er også langt billigere for meg å bo her, i forhold til å bo hjemme! Og så får jeg jo være i Spania da!

Her får vi også møte utrolig mange kjekke folk. Og så får vi se misjonen i Spania på nært hold.

Jeg får være med på de utreisene jeg vil. Og det har vært veldig interessant å se ulike hjem. Det var en stor overraskelse for meg å se hvor lite evangelisk kristendom det er her! Jeg har møtt så mange varme og åpne mennesker. Så selv om jeg ikke kan så mye spansk, har det vært veldig fint.

Det er godt å komme vekk litt fra hverdagen. Her finner jeg roen. Og så er dette en god plass å være, så det er jo en god bonus.

Marianne anbefaler flere å ta masterstudiet mens de bor på Centro Sarepta.

Av Ole Andreas Meling

TRØSTET – FOR Å GI TRØST

Sylvia ble sviktet og forlatt av de som skulle være hennes nærmeste. Den virkelige forandringen i livet kom når hun traff en kristen kvinne som møtte henne med Jesu kjærlighet. I dag gir Sylvia videre Jesu kjærlighet til kvinner som sårt trenger den.

Jeg befinner meg på den spanske solkysten som er et populært reisemål for mange turister. Men her reiser også mange av helt andre grunner. Majoriteten kommer fra Sør-Amerika eller Nord-Afrika. De vil prøve å skape en bedre framtid for seg selv og sine barn.

Gjennom Misjon Sarepta har jeg lært Sylvia å kjenne, en driftig kvinne med et stort hjerte for sine medmennesker. Hun har fått se mange liv forvandles i møte med Jesus.

Jeg besøker Sylvia sammen med en gruppe kvinner fra Sverige for å spise lunch på caféen i Alicante. Hun driver denne kaféen for å hjelpe kvinner i nød. For det er framfor alt kvinnene som Gud har lagt på Sylvias hjerte, kvinner som utsettes for mishandling eller er blitt sparket ut fra hjemmet sammen med sine barn. Hun lar dem arbeide i kaféen eller den nystartede brukt-butikken. På denne måten får de tro på seg selv igjen, og for flere blir det et springbrett til arbeidslivet. Hun har alltid noen kvinner som bor i leiligheten sin, men det finnes også rom i kafé-lokalet.

Noen ganger i uka deler Sylvia sin organisasjon ut mat til enslige muslimske kvinner og får da ofte en samtale med dem om forskjellen mellom kvinners verdi i Koranen og Bibelen. Det åpner øynene for mange kvinner, som selv aldri har lest Koranen.

Fra mørke til lys til mørk

Sylvia ble født i Puerto Rico, en øy i det Vest indiske hav.

- Jeg vokste opp i et katolsk hjem. Min mamma gikk alltid til messe, men drev også på med spiritisme. For en katolikk var det ingenting problematisk å gå til noen som f.eks. kunne spå i hender.

Men bakom den fine fasaden skjulte det seg en annen virkelighet.

- I mitt hjem var det både verbal og fysisk mishandling. Min mamma slo først min pappa og deretter slo hun meg. Ettersom jeg var eldst i søskenflokken var det meg som måtte ta imot hele hennes sinne og frustrasjon. Mange år etterpå fikk jeg

vite at også hun var blitt mishandlet av sin pappa.

En mulighet til å bli fri, var å gifte seg. Hun traff en amerikansk gutt som var blitt mormoner. De giftet seg, og fikk etterhvert en liten datter. Ved et besøk hos sine foreldre, som da bodde i USA, forsvinner hennes mann sporløst og ringer først noen måneder senere for å si at han har bestemt seg for å skille seg fra henne.

- Smerten over dette, fikk alle følelsmessige sår fra barndommen til å eksplodere med full kraft. Jeg ble helt apatisk og lå bare der i sengen uten å kunne ta hånd om verken meg selv eller min litte datter.

Sakte ble hun legt, og fikk tilbake lysten til å leve.

Ett nytt svik

Hun bestemte seg for å flytte tilbake til Puerto Rico og fikk jobb på et 5-stjernes hotell som assistent. Etter en stund, tok entreprenørslysten over, og hun startet først en italiensk restaurant når hun var 26 år, og et bakeri to år senere.

- På tross av at jeg lovet meg selv aldri å gifte meg igjen, traff jeg en rolig og omsorgsfull mann og ble forelsket. Jeg ble gravid og forlot min jobb for å ta meg av hjemmet.

På denne tiden traff Sylvia en kvinne

Her er Sylvia samme med Fernando. Han er pastor i en liten menighet som Sarepta bruker å besøke. Begge var med på Rådsmøtet Sarepta hadde på Centro Sarepta for litt siden, der de fortalte fra sitt arbeid.

som het Matilde, et møte som skulle forandre hennes liv.

- Matilde hilste alltid så vennlig når vi traff hverandre på gata, forteller Sylvia. Hun småpratet litt og bød meg på kaffe, men jeg sa alltid nei. Jeg visste at hun var kristen og min erfaring med kristne var at de var hyklere.

Til slutt takket Sylvia ja til innbydelse og den varme hun møtte i Matildes hjem gjorde dypt inntrykk på henne. Hun merket at Matilde hadde en fred som Sylvia savnet, på tross av sitt ytre sett vellykkede liv.

Men det var ikke før livet raste sammen på nytt, hun ble villig å slippe Jesus inn.

- En kveld jeg kom hjem var bilen full av esker. Som et lyn fra klar himmel, fortalte mannen min meg at han ville skilles.

På nytt gikk Sylvias liv i tusen biter. Hennes mann eide huset og han låste bankkontoen deres. Plutselig stod hun alene og uten penger, uten hus eller arbeid, med sine to døtre på 2 og 10 år å ta hånd om. Hun falt ned i en dyp depresjon.

Jesu kjærlighet gjennom medmennesker

Men hun hadde Matilde og hennes mann Mario! De ble Sylvias store støtte i denne tiden. Matilde forsørget henne, kom med mat og gav henne penger, men framfor alt fortalte hun om Jesus og tok med Sylvia til kirken hun gikk i.

- Når jeg kom inn i kirken gikk jeg helt fram til alteret og la meg ned på golvet, forteller hun. Jeg hadde ingen krefter igjen og sa: Jesus, om du finnes så er jeg din! Da kom en strålende mann imot meg, han bøyde seg over meg og omsluttet meg med lys og kjærlighet. Jeg kjente meg helt trygg! Der og da tok jeg imot Jesus i mitt liv og han har vært mitt alt siden det. Han legte mine sår og gav livet en ny mening.

Ganske snart kom spørsmålet til henne: Hvordan kan jeg tjene deg? Og svaret ble: Ta imot kvinner som er i nød, slik som jeg har tatt imot deg.

- Jeg åpnet mitt hjem og det ble et senter for frelse og legedom, en møteplass for kvinner i ulike vanskeligheter. Vi delte alt og jeg lærte dem å bake, lage mat og annet nyttig. Men framfor alt delte jeg mitt vitnesbyrd om Jesus når anledningen bød seg.

Når Sylvia var 40 år fikk hun spørsmål av et misjonærpar å komme til Spania for å arbeide med kvinner.

Guds misjonsstrategi

Etter å ha installert henne og døtrene i leiligheten, i den lille byen Galicien, sa misjonærparet: «Vi ses på søndag!» Det viste seg at de bodde i en helt annen by. Hva skulle hun gjøre nå, ensom på en ny plass. Hun kjente ingen.

I byen hadde man hørt at det var kommet en sekt, og det var Sylvia.

Alle visste allerede hva hun het og hvor hun kom fra. Mange katolikker i Spania er veldig mistenksomme mot evangeliske kristne.

- Men Gud ga meg en strategi, sier Sylvia. Jeg begynte med å gå til en frisørsalong i byen for å få en klipp. Jeg fortalte at jeg var familierådgiver som hjalp kvinner og familier som hadde problem. Å, svarte frisøren, uten å nøle, jeg har en venninne som har det veldig vanskelig. Jeg skal spør henne om du kan komme dit. Gjennom mine besøk på frisørsalongen fikk jeg kontakt med flere og flere i byen og sakte men sikkert vant jeg deres tillit.

En annen sak hun gjorde var å besøke det lokale markedet hver uke.

- På markedet handlet jeg bare av enkene, de var lette å kjenne igjen på sine svarte klær. Og siden spurte jeg dem: Vet du hvorfor jeg kjøper av deg og ikke av hun som står på siden av deg? Det er fordi du er enke, og Gud sier at vi skal hjelpe enkene.

Trøstet for å trøste

Sylvia har aldri trodd på å bare sitte i kirken og vente på at mennesker skal komme dit. Når hun ble kalt til nye plasser i Spania, lente hun seg alltid utover.

- Jeg har aldri siktet meg inn mot mennesker i en viss forsamling. Gud er mye større. Guds rike er mye større. Gud har på ulikt sett ledet mennesker i min veg.

Hun forteller om sin nabo Lydia som jobbet som fengselsvakt og led av sterk ensomhet. Sylvia tilbyd seg å spise frokost med henne på Denny's når hun gikk av sitt skift. Et vennskap vokste fram. En dag sa Lydia: Det er lett å prate om lykke når man har en å dele livet sitt med. Men du har ingen mann, og likevel har du både glede og fred i ditt liv! Jeg tror på den Kristus du taler om!

Sylvia har et sterkt vitnesbyrd. Hos henne ser jeg Kristi kjærlighet i handling. Hun gjør akkurat det som Paulus skriver: Han trøster oss i all vår nød så vi kan trøste andre med den trøst vi selv har fått av Gud (2. Kor 1,4). Her ligger kraften til tjeneste også for oss.

- Jeg gjør egentlig bare det Matilde gjorde for meg, avslutter Sylvia. Om hun hadde lykkønsket meg og sagt: Vi ses på søndag! Da hadde jeg ikke vært der jeg er i dag. Hun åpnet hjemmet sitt for meg og støttet meg på alle tenkelige vis, hun underviste meg og hjalp meg til å modnes i min tro. Det er det jeg nå gir videre til alle de utsatte kvinner som jeg møter.

Av ANN-CHARLOTTE SMETANA, Vännäs

HVA SKJER PÅ CENTRO SAREPTA?

Da ebber også 2024 ut, og vi kan se tilbake på et år med besøksrekord av skandinavisk- og spansktalende gjester.

Det som gleder oss aller mest er at Guds ord har fått lyde til unge, voksne og tilårskomne besøkende som har fått med seg solid bibelundervisning-, forkynnelse, og mat for sjelen og vandringen.

Vi opplever at både enkeltpersoner, par, familier og grupper kommer tilbake igjen og igjen, og det tar vi som et tegn på at mange trives og opplever det fint å komme til oss her på Costa Blanca.

Fra 15. desember til 24. januar holder vi stengt slik at vårt personale kan få velfortjent ferie, samtidig som volontørene og undertegnede reiser rundt i Norge på skolebesøk hele uke 2 og uke 3.

Det er hovedsakelig kristne videregående skoler og en folkehøgskole vi avlegger besøk, med stand, utdeling av brosjyrer, og forhåpentligvis mange gode samtaler med potensielle elever og volontører.

Når det gjelder aktiviteter på Centro Sarepta er det fortsatt slik at alle uker med undervisning og leirer er åpne for alle, men det er viktig at du sjekker at vi har ledig plass før du bestiller en tur!

Bibelukene starter 27. januar og følger planen som du finner på vår webside: https://www.centrosarepta.no/bibel-program/

Her kan du lese om opphold på Centro Sarepta, og også se hva det undervises i, og hvem som underviser.

Noen høydepunkt vil jeg allikevel trekke fram:

Vi arrangerer sykkelleir uke 11, det vil si fra 10. til 16. mars.

Du skulle oppleve en uke sammen med oss der vi lytter til Guds ord morgen og kveld, og kombinerer det med nydelige sykkelturer i vakker natur og til koselige landsbyer. Hvis det er ønske om det blant deltakerne vil vi dele oss inn i grupper etter ambisjonsnivå og hvilken form vi er i.

Johannes Kleppa forkynner ut fra Guds ord til oss på bibeltimene, med tema Klagesangene, og mer vanlig forkynnelse på kveldsmøtene.

Uke 14, fra 31. mars til 6. april arrangerer vi fjellturleir, over samme lest som sykkelleiren, med samlinger om Guds ord morgen og kveld, og flotte fjellturer i variert og vakker natur, på gode og oppmerkede stier.

Denne uken er i praksis fulltegnet, men vi kan ordne med alternativ overnatting om du ønsker å delta på leiren.

Det blir også Johannes Kleppa som underviser og forkynner på fjellturleiren, fra Sendebrevene og Johannesevangeliet.

Sommeren kommer før vi aner det (om vi lever og Gud vil), og da har vi bibelcamp fra 16. juni til 27. juli.

På bibelsommer har vi også samlinger om Guds ord morgen og kveld, og i tillegg til noen frivillige fellesutflukter, er dagen til disposisjon til bading, besøk av nydelige småbyer, familieparker, eller du kan nyte sommeren ved vårt saltvannsbasseng i hagen.

Også noen av disse ukene begynner å fylles opp, men vi har fortsatt en del rom noen av ukene.

Har du spørsmål eller ønsker å bestille kan du gjøre det på vår webside eller e-post: post@centrosarepta.no

Hjertelig velkommen skal du være!

Av Arild Melberg

HVA SKJER I NORGE?

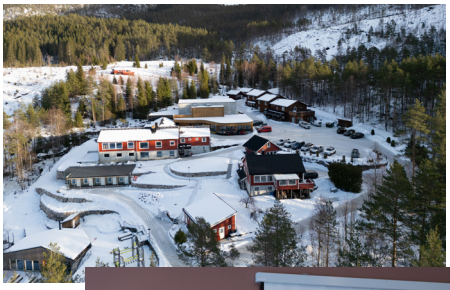
24.-26. januar – Mannsweekend Tonstadli

Talere: Kristian Fagerli og Ole Andreas Meling

7.-9. februar – Kvinneweekend Holmavatn

Talere: Kristian Fagerli og Tor André Haddeland

Gå til misarepta.no/arrangement og les mer om arrangementene og om påmelding.

Skann meg for å se alle arrangementer

Du kan VIPPSe til oss

vipps

Søk på VIPPS-nummer **11616** eller på **SAREPTA**

Takk for din gave til Misjon Sarepta!

Bønneapp

Last ned appen infoskjermen.go og skriv inn sarepta. Da får du en fin oversikt over de nærmeste møtene, og de siste artiklene på nettsida. Det er en god måte å følge med på. Det er også en fin bønneliste du kan bruke.

Fast givertjeneste

Det som bærer arbeidet vårt, er fast givertjeneste. Vil du være med å bære dette kall som Sarepta har fått, så kan du enkelt gå inn på misarepta.no og på fanen støtt oss. Følg så anvisningen på skjermen. Det er alltid mulig å trekke seg fra en slik avtale, når en måtte ønske det. Avtalen kan også lett endres.

BØNNEEMNER

Ansatte og deres familier:

I Norge: - Jan Tore Olsen, Hans Bergane, Ole Andreas Meling, Kristian Fagerli, Even Ydstebø, Elisabeth og Tor Andrè Haddeland, Dan Hessellund, Ole Gunnar Hegle og Ole Laurits Tønnesen.

I Spania: Arild Melberg, Katerin Parra og Eiríkur Arildsson Melberg. Paola C. og Andreas Norbye. Felipe Lobo, Isabel Alicia Parra Vargas, Liliana Adar, Betty og Luz. Voluntørene ved Centro Sarepta.

- Formann Johannes Kleppa og for resten av styret. Alle frivillige forkynnere.

- Be om at vi får leve godt med Jesus, at vi må se Guds vei, og at Gud kan virke kraftig gjennom sitt ord.

- Be om at det må komme enda flere elever til bibelskolen, både på den norske og den spanske delen.

- Be om at vi må ledes til de rette kontakter i Spania.

- Be for teltmakere vi støtter i Nord-Afrika.

- Be om at vi må ledes rett når det gjelder diakoniarbeid i Spania.

- Takk for at vi har fått Centro Sarepta i Spania.

- Takk for at vi har fått nok penger til å drive arbeidet til nå.

- Takk for de som er blitt frelst gjennom arbeidet til nå!

- Be for møtevirksomheten i Norge. Be om vekkelse og åndelig hunger!

- Be om at forkynnere må få ha et budskap å gå med!

- Be for at Gud må drive ut nye forkynnere og misjonærer i Norge og Spania.

